

funne afgive den bestemte Erklæring, at, naar nu det høje Thing følger Udvalgets Flertal, skal det ikke faae Mere at høre om denne Bygning. Jeg har endnu kun at omtale et Forslag, nemlig om Forgøelse af Sødersgaven til Professor Serichau. Jeg skal berom kun sige, at det kan ikke Andet end i høi Grad glæde mig, om det høje Thing vilde vedtage dette Forslag.

Nabmusen: Som de ærede Medlemmer ville se, findes mit Navn ved Forslaget Nr. 8 udenfor Vædringsforslagslisten angaaende Oprettelsen af en Hødeplads paa Bendysfelbanen. Naar jeg har været med til at stille det, er det ikke, fordi jeg har Kjendskab til Forholdene deroppe, men i Genhold til en gammel Praxis, idet Medlemmer, der ønske at faae Forslag frem her i Thinget ved Sagens 3die Behandling, mange Gange kunne have bekværligt ved at faae det fornødne Antal Navne, der efter Forretningsordenen udskræves, og man derfor kommer dem til Hjælp. Ved at give mit Navn til Forslaget, har jeg derfor paa ingen Maade forpligtet mig til at stemme for det, og jeg har ogsaa udtrykkelig sagt til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Suel), at jeg vilde være uafhængig i min Afstemning. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører vilde udtale det ved Begrundelsen af Forslaget, men saavidt jeg hørte, nævnedes han det ikke med et Ord, skjøndt han udtrykkeligt havde lovet mig at gøre det. Hvad jeg her har udtalt for mit Bedkommende, gjælder ogsaa to andre af Forslagsstillerne, nemlig det ærede Medlem for Holbø Amt 2den Valgkreds (Dønnergaard) og det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Griffurup), der ogsaa kun have tiltraadt Forslaget paa samme Betingelse som jeg, og som have bemyndiget mig til tillige paa deres Vegne at udtale, hvad jeg her har udtalt.

Winther: Jeg vil tillade mig at yttre et Par Ord angaaende de Forslag, der ere stillede her om Stiftsmidlerne. Det er jo bekjendt nok, at der har været Uvillie tilfæde her i Thinget, fordi en tidligere Minister var gaaet ind paa den Foranstaltning at afstorte visse Beløb af de første Præstefald. Imidlertid endte det jo dog med, at Thinget gik ind paa at give en begrændset Bevilling til Ministeren, hvad disse Beløb angaar. Men hvorfor jeg her vil tillade mig at omtale denne Sag, er, fordi jeg vil lægge dem, der have samme Mening som jeg angaaende Stiftsmidlerne, paa Hjerte, at de slutte sig til Ministeren i dette Tilfælde. Det er jo aabenbart, at da vi ikke have nogen Udsigt til at faae en geistlig Sønningsslov, saalænge vi have den høitærede nuværende Minister, ville vi, hvis vi ikke følge den høitærede Minister, faae endel Præstefald her i Landet, som ville være uforholdsmæssig store, medens der paa den anden Side endnu vil være

saadanne, som ere uforholdsmæssig smaa. Det er efter min Mening et meget urigtigt Forhold, og det forekommer mig, at her kan man se bort fra, hvad man tidligere er gaaet ind paa i den Retning, men de, der ville have, at ikke visse Præster skulle være aflagte meget smaalig og andre bugne i en overflødig Lønning, bør støtte Ministeren i dette Forslag. Jeg skal naturligvis satte mig kortest mulig besangaaende, men finder dog, da mit Navn ikke staar ved dette Mindretal, som her har sluttet sig til Ministeren, at det er rigtigt, at jeg bemærker, at jeg er enig med de Forslag, som ere opførte under Nr. 23, 24 og 26. Maaſke jeg dog blot maatte bemærke til den høitærede Ministers Omtale af, at Vædringsforslaget under Nr. 24 vilde have stor Betydning for Administrationen, at det ogsaa vil have stor Betydning for Kirken. Thi jeg vil dog spørge, om man finder, at der er noget Rimeligt i, at man blot for at flaffe en Mand en noget større Indtægt, tager ham bort fra et Sted, hvor han maaſke har boet saalænge, at Størstedelen af den vogne Befolkning der ser i ham ligesom en aandelig Fader, og flytte ham til et Sted, hvor han betragtes om ikke som en affældig, saa dog som en mindre virkedigtig Mand, der bliver de Bedkommende paapraktet, blot fordi han skal have mere af deres Penge. Det forekommer mig, at ogsaa den Side af Sagen fortjener en Overveelse. Jeg skal ikke yderligere dvæle herved, men jeg har dog troet det rigtigt at bemærke dette. — Det glæder mig forresten, at vi nu have Udsigt til at faae et passende Gulv i Udstillingsbygningen. Jeg skal ikke opholde mig længe derved, men jeg vil kun bemærke dette, at enten den høitærede Minister havde erklæret sig for, at han ikke vilde overskride eller vilde overskride, havde det for mig været ligegyldigt, thi jeg vil ikke lade være at bevilge disse 17,000 Kr. for dog at give denne Udstillingsbygning et anstændigt Udseende, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til nogle visse Ytringer, som fremkom fra den ærede Ordfører. Jeg har nu, som sagt, det Gaab, at det vil gaa ganske af sig selv, efter hvad der er blevet udtalt af den ærede Minister og af den ærede Ordfører. — Jeg kan ikke Andet end være taknemlig ligeoverfor de ærede 15 Medlemmer, der have stillet Forslag angaaende Forgøelsen af Professor Serichaus livsvarige Sødersgave. Det glæder mig at se af de Grunde, der bleve anførte af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at man her fra flere Sider har erkjendt, at der er Anledning til at vise sin Paaktjønneelse imod denne Mand netop i dette Dieblit, thi jo mindre vort Land bliver, og jo mindre Betydning vi iøvrigt faae i Verden, desto færere maa det være enhver dansk Mand at se Mand hedrede af Andre og selv at hedre de Mand, som gjøre vort Land bekjendt, f. Ex. fra Kunstens Side. Det er en stor Glæde, at om ogsaa det danske Folk er et lidet Folk, er der